

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Dziecka
Marek Michalak

Warszawa, 8 marca 2013 roku

ZSR/500/3/2013/AMIK

Szanowny Pan
Jarosław Gowin
Minister Sprawiedliwości

zwracam się do Pana Ministra w związku z zaobserwowanymi przeze mnie wątpliwościami dotyczącymi treści wokand sądowych w sądownictwie powszechnym, a w szczególności sposobu wskazywania przedmiotu sprawy z zakresu prawa rodzinnego, a głównie spraw o przysposobienie.

Zgodnie z Konwencją o prawach dziecka¹, dziecko pozbawione swojego środowiska rodzinnego lub ze względu na swoje dobro, gdy nie będzie mogło pozostać w tym środowisku ma mieć zapewnioną odpowiednią ochronę przez państwo. Tego rodzaju opieka obejmuje również przysposobienie, które uznawane jest za trwałą formę pieczy zastępczej. Zaś Europejska konwencja o przysposobieniu dzieci² w art. 20 ust. 1 *explicite* wskazuje, iż orzeczenie przysposobienia ma być możliwe bez ujawnienia rodzinie dziecka – rodzinie naturalnej, tożsamości przysposabiającego. Wobec powyższego, wskazywanie w treści wokand przedmiotu sprawy, w którym zawarte są dane osobowe przysposobianego wraz z ujawnionymi innymi danymi m.in. uczestników – osób bądź osoby przysposabiającej, powoduje, iż rodzina naturalna ma możliwość m.in. ustalenia przez kogo dziecko będzie przysposobione, zwłaszcza gdy sprawa rozpatrywana jest przez sąd właściwy ze względu na miejsce pobytu dziecka, zaś nie na miejsce pobytu przysposabiających. Tego rodzaju działanie nie jest zgodne z ww. regulacją aktów prawa międzynarodowego, które są częścią krajowego porządku prawnego.

¹ Dz.U.1991.120.526 z późniejszymi zmianami

² Dz.U.1999.99.1157

Instytucja przysposobienia została uregulowana w tytule II, dziale II kodeksu rodzinnego i opiekuńczego³. Podstawową jej funkcją jest zapewnienie dziecku odpowiednich warunków rozwojowych, wychowawczych i rodzinnych w oparciu o przesłankę dobra dziecka, z uwagi na niemożność czy też nienależyty sposób sprawowania pieczy przez rodziców naturalnych. Przysposobienie stwarza stosunek prawnorodzinny podobny do stosunku między rodzicami naturalnymi, a dzieckiem. Między stronami tej relacji powstają takie same prawa oraz obowiązki jakie istnieją między dzieckiem, a rodzicami naturalnymi, zaś stosunek prawny jest podobny do relacji łączącej rodziców naturalnych z ich dzieckiem, z uwagi m.in. na zróżnicowanie instytucji przysposobienia. Kodeks rodzinny i opiekuńczy wyróżnia kilka jej rodzajów: pełne (art. 121-123 krio), całkowite (125¹ krio), niepełne (art. 119¹ krio, 124 § 1 krio)⁴.

Chciałbym zwrócić uwagę Pana Ministra na istotną kwestię anonimowości przysposobienia. Poznanie prawdy o swoim pochodzeniu ma ogromne znaczenie dla kształtowania się tożsamości dziecka, jednakże decyzję o tym kiedy, w jaki sposób dziecko dowie się o przysposobieniu należy pozostawić rodzicom, którzy je przysposobili.

Kształt treści wokand sądowych w sądownictwie powszechnym uregulowany jest w § 23 ust. 2 *zarządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej*⁵. W myśl ww. przepisu w treści wokandy zawarte są imiona i nazwiska sędziów, ławników, sygnatury akt spraw wyznaczonych, oznaczenie godziny, na które sprawy wyznaczono, imiona i nazwiska stron i innych osób wezwanych oraz **przedmiot sprawy** (w sprawach rozpoznawanych w trybie przepisów kodeksu postępowania cywilnego).

Wobec powyższego pragnę zwrócić uwagę na niewłaściwą praktykę kształtowania przedmiotu sprawy w treści wokandy. W sprawach rodzinnych, a zwłaszcza w sprawach o przysposobienie wskazywane są dane osobowe dziecka przysposobianego, co niewątpliwie narusza dobro dziecka. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ujawnienie danych osobowych dziecka w treści wokandy, nie wynika z przywoływanych przepisów. Dodatkowo, wskazywanie danych osobowych uczestników stanowi naruszenie prawa do prywatności, a także innych praw i wolności konstytucyjnych.

Jawność wokandy wynika z zasady jawności postępowania sądowego, jest pochodną zasady jawności zewnętrznej, którą rozumie się jako dostępność do informacji na

³ Dz.U.2012.788 j.t.

⁴ H. Ciepła, Komentarz do art. 114 krio w: K. Piasecki, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, LexisNexis, Warszawa 2011, s. 832-833

⁵ Dz.Urz.MS.2003.5.22 z późniejszymi zmianami

temat przebiegu postępowania dla osób nie biorących w niej udziału. Jednakże należy rozważyć czy publikowanie imienia i nazwiska osoby przysposobianej w przedmiocie sprawy oraz imion i nazwisk uczestników postępowania w wokandach dostępnych np. przed salą rozpraw stanowi naruszenie praw do prywatności tych osób.

Ponadto chciałbym zwrócić uwagę, iż kwestia uregulowania treści wokandy sądowej w sądownictwie powszechnym znajduje się w akcie prawa wewnętrznego. Niewątpliwie zaś informacje umieszczane w treści wokandy stanowią dane osobowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych⁶.

Dane osobowe są chronione na poziomie konstytucyjnym (art. 47 i art. 51 Konstytucji) jak również na poziomie ustawowym (art. 1 ustawy o ochronie danych osobowych). Jednocześnie należy zauważyć, iż prawo do ochrony życia prywatnego może podlegać ograniczeniom. Umieszczenie jednak ww. danych osobowych ujawnionych w treści wokand stanowi przetwarzanie danych osobowych w myśl art. 7 pkt. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Natomiast przesłanki dopuszczalności przetwarzania danych osobowych zawiera art. 23 ww. ustawy, w myśl którego: *„Przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.”* Katalog ten jest zamknięty.

W oparciu o ww. regulacje, przetwarzanie danych osobowych mogłoby być uzasadnione w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, czyli obowiązek wynikałby z przepisu prawa. Jednakże w mojej ocenie za przepisy prawa, będące podstawą do ww. działań nie mogą być uznane przepisy prawa wewnętrznego, jakim jest zarządzenie Ministra Sprawiedliwości. Należy również wskazać, iż art. 23 ustawy o ochronie danych osobowych odwołuje się do przepisów prawa nie zaś do przepisów ustawy, mimo to należy mieć na uwadze, że art. 51 ust. 1 Konstytucji - *Nikt nie może być obowiązany inaczej niż na podstawie ustawy do ujawniania informacji dotyczących jego osoby*, wskazuje iż podstawa

⁶ Dz.U.2002.101.926 j.t.

do przetwarzania danych osobowych musi być zawarta w aktach prawa powszechnie obowiązującego.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 10 a ust. 1 ustawy z dnia 6 stycznia 2000 roku o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. Nr 6 poz. 69 z późn. zm.) pożądane byłoby podjęcie przez Ministra Sprawiedliwości odpowiednich działań mających na celu wprowadzenie praktyki prowadzącej do kształtowania treści wokandy w zakresie przedmiotu sprawy bez ujawnienia danych osobowych dziecka przysposobianego oraz uczestników postępowania. Nadto uzasadnione byłoby podjęcie odpowiednich działań przez Ministra Sprawiedliwości by treść wokandy regulowana była przez źródła powszechnie obowiązującego prawa.

Z wyrazami szacunku
Marek Piński

Do wiadomości:

1. Ryszard Kalisz
Przewodniczący Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka;
2. Wojciech Wiewiórowski
Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych

DSO-I-072-9/13 /3

dot. ZSR/500/3/2013/AMK

Pan

Marek Michalak

Rzecznik Praw Dziecka

W związku z zasygnalizowaną przez Pana w wystąpieniu z dnia 8 marca 2013 r. kwestią dotyczącą treści wokand sądowych w sądownictwie powszechnym, a w szczególności sposobu wskazywania przedmiotu sprawy z zakresu prawa rodzinnego, a głównie spraw o przysposobienie uprzejmie informuję.

Na wstępie należy wskazać, że poruszona przez Pana Rzecznika problematyka była już przedmiotem analizy Ministerstwa Sprawiedliwości w związku z koniecznością udzielenia odpowiedzi na interpelację poselską oraz wystąpieniem Rzecznika Praw Obywatelskich.

Regulacja treści i sposobu udostępnienia wokand sądowych znajduje się w zarządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz. Urz. MS Nr 5, poz. 22 z późn. zm.). Powyższy akt prawny został wydany na podstawie ustawowego upoważnienia zawartego w art. 148 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.), zgodnie z którym Minister Sprawiedliwości został wyposażony w uprawnienie do określenia, w drodze zarządzenia, organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej, a także kategorii pracowników sądowych obowiązanych do noszenia stroju urzędowego lub oznak i warunków ich przydziału.

Zgodnie z § 23 ust. 2 ww. zarządzenia „wokanda zawiera imiona i nazwiska sędziów i ławników, sygnatury akt spraw wyznaczonych na posiedzenie, oznaczenie godzin, na które sprawy wyznaczono, imiona i nazwiska stron i innych osób wezwanych. W sprawach rozpoznawanych w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego na wokandzie podaje się ponadto przedmiot sprawy, a w postępowaniu karnym i w sprawach o wykroczenia -

sygnaturę akt oskarżyciela publicznego i kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonemu”.

Zgodnie z § 24 zarządzenia, jeden egzemplarz wokandy wywiesza się przed salą, w której odbywa się posiedzenie. Na egzemplarzu tym odnotowuje się zaistniałe zmiany planowanego czasu rozpoznania sprawy oraz zakreśla się numery spraw rozpoznanych w danym dniu, niezwłocznie po zakończeniu każdej z nich. Na jednym egzemplarzu wokandy protokolant wpisuje godzinę faktycznego rozpoczęcia i ukończenia posiedzenia, przyczynę ewentualnej zmiany planowanego czasu rozpoczęcia posiedzenia, liczbę przesłuchanych osób oraz wyniki rozpoznania spraw wymienionych na wokandzie.

W obecnym stanie prawnym wokandy sądowe, pełniąc wspomniane funkcje informacyjne wobec uczestników postępowania oraz będąc środkiem realizacji zasady jawności rozpraw, jednocześnie stanowią ważne narzędzie służące do wykazywania liczby i rodzaju spraw wyznaczanych na posiedzenia jawne (rozprawy) i posiedzenia niejawne, liczby spraw zakończonych na tych posiedzeniach, liczby spraw odroczonej. Ponadto wokandy pełnią funkcję informacyjną dla samych uczestników postępowania, jak też dla osób trzecich, które chcą wziąć udział w posiedzeniu,

Wyrażona wskazanymi przepisami zasada jawności wokand jest przejawem konstytucyjnie zagwarantowanej w art. 45 Konstytucji RP zasady jawności posiedzeń sądowych.

Z treści art. 45 ust. 1 Konstytucji wynika między innymi, że każdy ma prawo do jawnego rozpatrzenia sprawy przez sąd. Przepis ust. 2 powołanego artykułu statuuje regułę publicznego ogłaszania wyroków oraz wyjątki od jawnego procedowania na rozprawie. Zagwarantowana w Konstytucji jawność postępowania sądowego sprzyja jego uczciwości, stanowiąc tym samym rękojmię sprawiedliwego procedowania. Jawność rozprawy jest ponadto gwarancją bezstronności sądu, gdyż otwarcie dla społeczeństwa najważniejszego etapu postępowania, prowadzącego bezpośrednio do wydania końcowego rozstrzygnięcia, zapewnia w istotny sposób obiektywizm sądu, redukując możliwość wystąpienia ewentualnych działań o charakterze dyskryminacyjnym wobec którejkolwiek ze stron procesowych. Z punktu widzenia niezawisłości sędziowskiej jawność rozpoznania sprawy stanowi środek gwarancyjny, mający przyczynić się do wyeliminowania jakichkolwiek wpływów na sędziego podczas orzekania.

Zasada jawności postępowania sądowego wraz z zasadą ustności i bezpośredniości jest gwarancją bezstronności i niezależności sędziego. Stanowi również ważny element jawności życia publicznego, a także kontroli społeczeństwa nad prawidłowym

sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości. Zasada jawności rozprawy została wyeksponowana jako jedna z naczelných zasad zarówno procesu cywilnego, jak i karnego. Rozróżnia się przy tym jawność wewnętrzną - wobec stron i uczestników postępowania - oraz jawność zewnętrzną - wobec publiczności, a więc osób trzecich, postronnych, niezainteresowanych bezpośrednio wynikiem sprawy.

Natomiast aktem prawnym, który realizuje uprawnienie obywateli do ochrony ich prywatności jest ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, ze zm.). Zgodnie z art.1 ustawy każdy ma prawo do ochrony danych osobowych dotyczących jego osoby, a przetwarzanie tych danych (przez co należy rozumieć udostępnianie ich osobom trzecim) może mieć miejsce ze względu na dobro publiczne, dobro osoby, której dane dotyczą lub dobro osób trzecich w zakresie określonym przepisami prawa.

Ustawa uzależnia legalność przetwarzania danych tzw. zwykłych (imię i nazwisko, adres zamieszkania) od spełnienia przez administratora danych jednej z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 wskazanej ustawy. Jednocześnie ustawa dopuszcza możliwość upublicznienia danych między innymi wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2).

Zauważyć należy, że w świetle obowiązujących regulacji prawo do prywatności, w tym do danych osobowych, nie jest jednak prawem o nieograniczonym zakresie stosowania. W odniesieniu do postępowań sądowych ulega ograniczeniu z uwagi na zasadę jawności postępowania. Realizacja tej zasady sprawia, że upublicznienie danych stron zamieszczonych na wokandzie jest dozwolone w świetle art. 23 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy. Sporządzanie i publikowanie wokand sądowych nie jest działaniem bezprawnym.

Jednocześnie dostrzegając wagę zgłaszanego przez Pana Rzecznika problemu w zakresie treści wokand sądowych pragnę poinformować, że w Ministerstwie Sprawiedliwości podjęte zostały prace legislacyjne celem jego systemowego uregulowania.

W projekcie obszernej zmiany rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. Nr 38, poz. 249, dalej: Regulamin), przygotowanej przez ówczesny Departament Sądów Powszechnych, w wersji datowanej na dzień 16 stycznia 2012 r., znalazła się zmiana w postaci dodania § 67a, który regulował m.in. kwestie treści wokand sądowych. Tym samym uzasadniony postulat przeniesienia regulacji tej problematyki do aktu normatywnego o charakterze powszechnie obowiązującym jakim jest Regulamin zostałby spełniony.

W zakresie rozwiązań szczegółowych odnoszących się do anonimizacji wokand kwestia ta miała być regulowana w ustępie drugim § 67a, zgodnie z którym: „Wokanda zawiera imiona i nazwiska sędziów i ławników, sygnatury akt spraw wyznaczonych do rozpoznania w danym dniu, oznaczenie godzin, na które sprawy wyznaczono, imiona i nazwiska stron. W sprawach cywilnych na wokandzie podaje się ponadto przedmiot sprawy, a w postępowaniu karnym i w sprawach o wykroczenia - sygnaturę akt oskarżyciela publicznego i kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonemu (obwinionemu). W sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego nie podaje się przedmiotu sprawy, tylko określa się je jako sprawy z zakresu prawa rodzinnego lub opiekuńczego.”

Rozwiązanie to spełniłoby zatem postulaty zawarte w wystąpieniu Pana Rzecznika w zakresie spraw rodzinnych do których kategorii należą sprawy o przysposobienie.

Jednocześnie z uwagi na zakres projektowanych zmian w Regulaminie urzędowania sądów powszechnych, zwłaszcza wymuszonych obszerną nowelizacją ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), która weszła w życie z dniem 28 marca 2012 r., została podjęta decyzja o zaniechaniu dalszych prac legislacyjnych nad tym projektem i przygotowaniu projektu nowego Regulaminu.

Obecnie w Departamencie Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości zostały podjęte prace nad stworzeniem projektu nowego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości - Regulamin urzędowania sądów powszechnych. W ramach tych prac analizowana jest również problematyka wokand sądowych. Jako propozycję wyjściową przyjęto przygotowany wcześniej projekt § 67a, powołany powyżej. Ustalono w tym zakresie również, że co do zasady na wokandach powinny być wskazywane strony postępowania, świadkowie (biegli), jak również przedmiot sprawy – przy czym możliwe jest w niektórych kategoriach spraw odstępnie od konieczności zamieszczania części tych danych.

W ramach toczących się prac zostaną przeanalizowane wszystkie postulaty zawarte w wystąpieniu Pana Rzecznika, a następnie w toku konsultacji, możliwe będzie zgłoszenie uwag, które również będą przedmiotem analizy mającej na celu wypracowanie rozwiązania, które wyważy z jednej strony konieczność respektowania wynikającej z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP zasady jawności, dla zachowania której treść wokand ma istotne znaczenie, a z drugiej respektować będzie prawo do ochrony prywatności.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
Wojciech Hajduk
PODSEKRETARZ STANU

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DOLiS – 035 – 1021 / 13 / AFS / 33063

Warszawa, dnia 27 maja 2013 r.

Pan

Marek Michalak

Rzecznik Praw Dziecka

Biuro Rzecznika Praw Dziecka

ul. Przemysłowa 30 / 32

00 – 450 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

w nawiązaniu do skierowanego do wiadomości Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pisma z dnia 8 marca 2013 r. (znak: ZSR/500/3/2013/AMIK) w sprawie treści wokand sądowych w sądownictwie powszechnym, na wstępie dziękuję za zainteresowanie tematyką ochrony danych osobowych i prawa do prywatności oraz skierowanie do wiadomości GIODO pisma Rzecznika Praw Dziecka do Ministra Sprawiedliwości wskazującego na zakres informacji, zamieszczanych w treści przedmiotowych wokand.

Jednocześnie wskazać trzeba, iż sprawa przetwarzania danych osobowych zamieszczanych w wokandach sądowych jest Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych znana. Organ ochrony danych osobowych pozostaje orędownikiem zmiany aktualnie obowiązującego stanu prawnego tak, ażeby ewentualne prawo do zamieszczania określonego – co oznacza w szczególności ograniczony w pewnych sytuacjach, w zależności od kategorii spraw – zakresu danych osobowych nie wynikało z przepisów o charakterze wewnętrznym (w tym przypadku z treści zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej – Dz. Urz. MS Nr 5, poz. 22 ze zm.), a z aktów prawa powszechnie obowiązującego. Na powyższe Generalny Inspektor wskazał m.in. w piśmie z dnia 12 listopada 2012 r. (sygn. DOLiS-035-3165/12/68776/AFS) kierowanym do Pana Adama Bodnara, Wiceprezesa Helsińskiej Fundacji

Praw Człowieka, w odpowiedzi na pismo w tym przedmiocie skierowane przez Fundację do GIODO.

Dlatego też pozytywnie zaopiniował przesłany przez Ministra Sprawiedliwości przy piśmie o sygn. DSP-IV-4601-5/11 *projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych*, który to przewidywał dodanie po art. 67 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 249 ze zm.) art. 67a. Projektowany przepis wskazywał m.in., iż we wszystkich sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego (mogących przecież dotyczyć m.in. wskazywanego przez Pana Rzecznika przysposobienia, ale także np. kwestii skierowania dziecka na określonego rodzaju leczenia) nie podaje się przedmiotu sprawy, tylko określa się je jako sprawy z zakresu prawa rodzinnego lub opiekuńczego. Jakkolwiek prace nad ww. projektem zostały wstrzymane, to jednakże ze znajdujących się w posiadaniu Generalnego Inspektora informacji wynika, iż Minister Sprawiedliwości rozważa przygotowanie nowego rozporządzenia w tej materii bądź dokonanie szerokiej nowelizacji rozporządzenia obowiązującego aktualnie. GIODO w pełni popiera te działania.

Bezspornym pozostaje, iż wszelkie działania w tej sprawie podejmowane tak przez Radę Ministrów, jak i przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie mogą sprzeciwiać się innej zasadzie leżącej u podstaw działań władzy sądowej w demokratycznym państwie prawnym, jaką jest zasada jawności postępowania sądowego, będąca gwarancją bezstronności i niezależności sędziego. Generalny Inspektor stoi jednakże na stanowisku, że ta podniesiona do rangi konstytucyjnej zasada (art. 45 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej – Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) nie może być stosowana bez ograniczeń, w sposób naruszający inne konstytucyjne prawa i wolności jednostki, jak np. prawo do prywatności (art. 47 ustawy zasadniczej), czy prawo do ochrony danych osobowych (art. 51).

Ponadto należy zaznaczyć, iż istnieje wyraźna różnica pomiędzy jawnością treści zawierających dane osobowe, zamieszczonych w wokandach sądowych, a ich powszechną dostępnością czy możliwością ponownego przetwarzania. Dlatego też praktyką niezgodną z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) byłoby zamieszczanie wokand sądowych w sieci Internet i umożliwienie dostępu do danych w niej zawartych niezliczonej grupie osób.

Uwzględniając doniosłość problemu, sygnalizowanego również przez Pana Rzecznika, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych deklaruje pełną gotowość do uczestnictwa w ewentualnych pracach zmierzających do prawidłowego uregulowania kwestii przetwarzania danych osobowych w treści wokand sądowych.

Z
parzenien

GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
Wojciech R. Winiarski